

Sygn. akt I C 1009/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 luty 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zalewska

Protokolant: Sylwia Krynicka

po rozpoznaniu w dniu 03 2014 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) SA z siedzibą w J.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Gospodarki i Ministra Skarbu

o zapłatę

orzeka

- 1. oddala powództwo,**
- 2. odstępuje od obciążenia powoda A. M. kosztami postępowania.**

Sygn. akt I C 1009/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 16 kwietnia 2013 r. powód A. M. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Skarbu Państwa o zasądzenie kwoty 15.190,00 zł tytułem odszkodowania za równowartość utraconych akcji wskutek niezgodnego z prawem działania przy wykonywaniu władzy publicznej Skarbu Państwa i o zasądzenie kosztów procesu według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że domaga się odszkodowania albowiem nie mógł odwołać swojego oświadczenia o nabyciu akcji serii (...), a tym samym nie mógł uzyskać akcji w ilości proporcjonalnej do przeprowadzonego okresu w (...) Spółce (...) oraz Spółce (...) S.A. Podniósł, że kwota dochodzona pozwem stanowi iloczyn ceny akcji na giełdzie papierów wartościowych i różnicy pomiędzy ilości akcji należnych i niewypłaconych, a ilością akcji mu przyznanych (pozew wraz z załącznikami – k 1-74).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 24 maja 2013 r. pozwany Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – wniósł o ustalenie właściwej reprezentacji Skarbu Państwa w trybie art. 67 § 2 k.p.c. poprzez wezwanie do udziału w sprawie Ministra Gospodarki, wezwanie do udziału w sprawie po stronie pozwanej, w trybie art. 84 § 2 k.p.c., (...) S.A., oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (odpowiedź na pozew wraz z załącznikami – k 79-105).

Postanowieniem z dnia 23 października 2013 r. Sąd ustalił stacjo fisci Skarbu Państwa w niniejszej sprawie obok Ministra Skarbu także i Ministra Gospodarki (postanowienie z dnia 23 października 2013 r. – k 177).

Postanowieniem z dnia 23 października 2013r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w trybie art. 84 § 2 k.p.c. po stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w J. (postanowienie z dnia 23 października 2013 r. – k 178).

W dniu 22 listopada 2013 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. – reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika – zgłosiła interwencję uboczną po stronie pozwanej i wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (interwencja uboczna – k 186-193).

W piśmie procesowym złożonym w dniu 12 grudnia 2013 r. pozwany Skarb Państwa – Minister Gospodarki wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pism procesowe – k 253-256 verte).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 czerwca 1997 r. wydano komunikat zgodnie z którym na podstawie przepisów z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych pracownicy kopalni nabędą prawo do nieodpłatnego nabycia akcji (...) S.A. należące do Skarbu Państwa po warunkiem złożenia oświadczenia o zamiarze nabycia akcji w nieprzekraczalnym terminie do 8 lipca 1997 r. Uprawnionymi do nabycia bezpłatnych akcji były osoby, które w dniu 1 kwietnia 1993 r. były pracownikami kop. (...), które rozwiązały stosunek pracy wskutek przejścia na emeryturę lub rentę a pracowały co najmniej 10 lat w kop. (...), z którymi stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn zakładu pracy albo przeszły do nowo utworzonych podmiotów jak Spółka (...), (...), (...), (...) i tym podobne oraz do Zakładu Logistyki (...), a przepracował co najmniej 10 lat w kop. (...). Powód zapisał się na akcje w 1997 r. (dowód: zeznania powoda – k 273, komunikat z dnia 17 czerwca 1997 r. – k 52).

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J., której jedynym właścicielem był Skarb Państwa, w dniu 12 maja 2011 r. podjęło uchwałę nr 3 w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego w drodze emisji nowych akcji serii (...) z wyłączenie prawa poboru oraz uchwałę nr 4 w sprawie utworzenia kapitału rezerwowego w celu finansowania przez Spółkę nabycia lub objęcia jej akcji serii (...). Oferta objęcia akcji serii (...) została skierowana w drodze skubskrybcji prywatnej firmy inwestycyjnej, która zobowiązała się zbyć objęte akcje serii (...) na rzecz pracowników Spółki oraz pracowników Spółki (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., Centrum (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. zatrudnionych w wyżej wymienionych spółkach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na Giełdzie (...) S.A., który nie posiadają prawa do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, ani akcji (...) S.A., ani akcji Kombinatu (...) S.A., ani udziałów w (...) Sp. z o.o. na mocy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996r. o komercjalizacji i prywatyzacji. Zgodnie zuchwałą nr 4 kapitał rezerwowy utworzony na podstawie uchwały został przeznaczony na sfinansowanie, w sposób pośredni lub bezpośredni, nabycia lub objęcia akcji Spółki serii (...) przez pracowników spółki oraz Spółki (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., Centrum (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. zatrudnionych w wyżej wymienionych spółkach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na Giełdzie (...) S.A., który nie posiadają prawa do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, ani akcji (...) S.A., ani akcji Kombinatu (...) S.A., ani udziałów w (...) Sp. z o.o. na mocy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996r. o komercjalizacji i prywatyzacji, zatrudnionych w tych spółkach i posiadających prawo do nieodpłatnego nabycia akcji (...) S.A. oraz którzy uzyskali takie prawo w związku z faktem zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym KWK (...), pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji (...) SA, pracowników spółek, zatrudnionych w tych spółkach w dniu pierwszego notowania akcji spółki na (...), którzy posiadali prawo do nieodpłatnego nabycia udziałów w (...) Sp. z o.o. na mocy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, pod warunkiem ich rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia udziałów (...) Sp. z o.o., pracowników KK (...), zatrudnionych w tej spółce w dniu pierwszego notowania akcji spółki na (...), którzy nie posiadali praw do nieodpłatnego nabycia akcji KK (...) na mocy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (dowód: protokół nadzwyczajnego walnego zgromadzenia – k 41-51).

Protokołem związkowego zespołu ds. wypracowania modelu podziału akcji (...) S.A. z dnia 21 września 2011 r. ustalono liczbę pracowników uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji serii (...) (dowód: protokół związkowego zespołu ds. wypracowania modelu podziału akcji (...) S.A. z dnia 21 września 2011 r. – k 53-55).

Uchwałą nr 695/VII/11 z dnia 23 września 2011 r. Zarząd (...) S.A. określił liczbę akcji przypadających na każdą z wyodrębnionych grup pracowniczych uprawnionych do akcji (...) S.A. serii (...): do 1 roku – 7 akcji, powyżej 1 roku do 3 lat – 28 akcji, powyżej 3 lat do 6 lat – 60 akcji, powyżej 6 lat do 9 lat -96 akcji , powyżej 9 lat do 12 lat – 136, powyżej 12 lat do 15 lat – 177 akcji, powyżej 15 lat do 18 lat – 217 akcji, powyżej 18 lat do 21 lat – 256 akcji, powyżej 21 lat do 24 lat – 297 akcji, powyżej 24 lat – 382 akcji (dowód: uchwała nr 695/VII/11 z dnia 23 września 2011 r. – k 56-58).

Uchwałą nr 852/VII/11 z dnia 10 listopada 2011 r. Zarząd (...) S.A. uchwalił regulamin przydziału akcji dla nieuprawnionych pracowników do nieodpłatnego nabycia akcji serii (...) Spółki (...) z dnia 10 listopada 2011 r. Wskazano, że regulamin ma zastosowanie do osób nieuprawnionych na mocy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji do akcji serii (...) S.A., które pracowały w (...) lub we wskazanych spółkach zależnych (...) i pozostawały w stosunku pracy w dniu debiutu (...) na Gieldzie (...) S.A. w W., tj. w dniu 6 lipca 2011r. Pracownikami nieuprawnionymi w rozumieniu regulaminu są pracownicy Spółki oraz Spółki (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. i Kombinatoru (...) S.A., zatrudnieni w tych podmiotach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na Gieldzie (...) S.A., który nie posiadają prawa do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, tzw. w dniu 6 lipca 2011r., którzy jednocześnie nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia: akcji Spółki, akcji (...) S.A., akcji Kombinatoru (...) S.A., udziałów w (...) Sp. z o.o. Ustalono, że każdemu pracownikowi nieuprawnionemu zostanie zaliczony staż pracy obliczony według zasad analogicznych do opisanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu Państwa z dnia 29 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalenia liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników, w taki sposób, jak byłby liczony, gdy jego pracodawca był prywatyzowany do dnia 6 lipca 2011 r. Wyodrębniono grupy pracownicze uprawnione do akcji serii (...): do 1 roku, powyżej 1 roku do 3 lat, powyżej 3 lat do 6 lat, powyżej 6 lat do 9 lat, powyżej 9 lat do 12 lat, powyżej 12 lat do 15 lat, powyżej 15 lat do 18 lat, powyżej 18 lat do 21 lat, powyżej 21 lat do 24 lat, powyżej 24 lat. Szczegółowy zaś sposób liczenia stażu pracy ustalono w załącznikach nr 1-11 (dowód: uchwała nr 852/VII/11 z dnia 10 listopada 2011 r. – k 59-62).

Zgodnie z załącznikiem nr 1 - sposób liczenia stażu pracy dla osób zatrudnionych w dniu 6 lipca 2011 r. w (...) S.A. ustalono, że do stażu pracy wlicza się łączny okres zatrudnienia w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym, tj. Kopalnia (...) w J., Kopalnia (...) w J., Kopalnia (...) w S., Kopalnia (...) w K., Kopalnia (...) w J., Kopalnia (...) w P., Kopalnia (...) w J., poprzednio komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym i spółce w okresie od dnia 1 kwietnia 1993 r. do dnia 7 lipca 2011 r. Wskazano, że warunkiem nabycia akcji (...) serii (...) przez nieuprawnionych pracowników jest bezwarunkowe i nieodwołane zrzeczenie się przez nich prawa od nabycia akcji (...) S.A. Zgodnie z załącznikiem nr 2 - sposób liczenia stażu pracy dla osób zatrudnionych w dniu 6 lipca 2011 r. w Spółce (...) S.A. ustalono, że do stażu pracy wlicza się łączny okres zatrudnienia w Spółce (...) S.A. i poprzednich Spółki (...) S.A. (dowód: Załącznik nr 1 – k 63-65, Załącznik nr 2 – k 66-67 verte).

Uchwałą nr 135/ (...) z dnia 27 lutego 2012 r. Zarząd (...) S.A. ustalił liczbę akcji przypadających na każdą z wyodrębnionych grup pracowniczych uprawnionych do akcji (...) S.A. serii (...): do 1 roku – 7 akcji, powyżej 1 roku do 3 lat – 28 akcji, powyżej 3 lat do 6 lat – 60 akcji, powyżej 6 lat do 9 lat -96 akcji , powyżej 9 lat do 12 lat – 136, powyżej 12 lat do 15 lat – 177 akcji, powyżej 15 lat do 18 lat – 217 akcji, powyżej 18 lat do 21 lat – 256 akcji, powyżej 21 lat do 24 lat – 297 akcji, powyżej 24 lat – 382 akcji (dowód: uchwała nr 135/ (...) – k 216-224).

Powód był zatrudniony od dnia 20 marca 1979 r. do dnia 31 grudnia 1993 r. w KWK (...) od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 31 października 2003 r. w Elektrociepłowni (...). Z dniem 1 listopada 2003 r. miejscem pracy powoda była Spółka (...) S.A. Zakład Nr (...). Powodowi zaliczono do stażu pracy ujętego na liście uprawnionych do akcji serii (...) okres pracy od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 31 października 1995 r. w Elektrociepłowni (...). W przypadku akcji serii (...) powód został zakwalifikowany do grupy stażowej pomiędzy 17 a 18 letnim stażem pracy (dowód: zeznania

powoda – k 274, pismo z dnia 16 sierpnia 2011r. – k 117, pismo z dnia 11 sierpnia 2011r. – k 118, umowa o pracę – k 122-123, świadectwo pracy – k 124, świadectwo pracy – k 125-126, porozumienie – k 127).

Powód w dniu 13 marca 2012 r. zawarł ze Skarbem Państwem reprezentowanym przez Ministra Skarbu Państwa umowę nieodpłatnego nabycia akcji w liczbie 217 akcji imiennych zwykłych serii (...) od nr (...) do nr (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. o wartości nominalnej za jedną akcję 5,00 zł (dowód: zeznania powoda – k 274, imienne zaświadczenie depozytowe – k 116, umowa z dnia 12 marca 2012 r. – k 214-215).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda, którym Sąd dał wiarę oraz dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, którym także dał wiarę, jako że ich autentyczność, jak i wynikające z nich fakty, nie budziły wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca te władzę z mocy prawa.

Przesłankami odpowiedzialności są zatem niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie (bezprawność), działanie lub zaniechanie musi nastąpić przy wykonywaniu władzy publicznej i musi pozostawać w sprzeczności z powszechnie obowiązującym porządkiem prawnym, szkoda i związek przyczynowy pomiędzy działaniem lub zaniechaniem jednostki samorządu terytorialnego a szkodą. Odpowiedzialność powyższa jest oparta na zasadzie ryzyka, a nie winy, i przedmiotowe przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 417 k.c. jest szkoda w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., czyli obejmująca straty oraz utracone korzyści, które poszkodowany mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Przy stosowaniu art. 417 k.c. przesłankę bezprawności ujętą w formule „działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem” należy ujmować ściśle, jako zaprzeczenie zachowania uwzględniającego nakazy i zakazy wynikające z konstytucyjnie rozumianych źródeł prawa, czyli Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe, rozporządzenia.

Nie ulega wątpliwości, że powodowi przysługiwało prawo do nieodpłatnego nabycia akcji spółki zgodnie z zapisami ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i wydanego na podstawie tej ustawy rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z dnia 3 kwietnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalania liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników. Przepisy te miały charakter normy iuris cogentis. Wymienione w przepisach osoby mogły skorzystać z prawa do nabycia akcji Skarbu Państwa nieodpłatnie, w równej liczbie w ramach grupy wyodrębnionej ze względu na łączny okres zatrudnienia w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym i w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego, i o ile złożyły pisemne oświadczenie o zamiarze nabycia akcji. Niezłożenie oświadczenia w powyższym terminie powodowało utratę prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

Prawo to zostało zrealizowane w stosunku do powoda, albowiem zawarto z nim umowę o nieodpłatne nabycie akcji. Liczba należnych powodowi akcji została mu przyznana w stosunku do stażu pracy w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym i spółce powstałej w wyniku komercjalizacji.

Wskazać należy, że prawo do nieodpłatnego nabycia akcji (...) S.A. przysługiwało uprawnionym pracownikom na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji. Przy czym prawo do nieodpłatnego nabycia akcji tej spółki mogło być oparte także na podstawie przepisów odrębnych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że

do spółki powstałej w następstwie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji mają zastosowanie przepisy Kodeksu spółek handlowych, jeśli ustawa nie stanowi inaczej (art. 5 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji).

Zdaniem Sądu twierdzenia podnoszone przez powoda, że działalność strony pozwanej polegająca na emisji akcji serii (...) była bezprawna i przez to postawiła go w gorszej sytuacji w aspekcie finansowym, nie znajduje racji bytu w okolicznościach niniejszej sprawy. Wprawdzie przepisy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji mają pierwszeństwo stosowania w kwestiach przez nią regulowanych w stosunku do innych przepisów, jednakże uchwał nr 3 i 4 podjęte były w ramach obowiązującego ówczasie prawa. K. spółek handlowych oraz ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji wraz z przepisami wykonawczymi obowiązująca w 2011 r. dawała stronie pozwanej prawo do dokonania zmiany statutu i podwyższenia kapitału zakładowego przez emisję nowych akcji serii (...). Rozwiązania przyjęte w Regulaminie przydziału akcji dla pracowników do nieodpłatnego nabycia akcji serii (...) Spółki (...) oraz w załącznikach do Regulaminu nie odbiegały w zakresie przyjętych rozwiązań do uregulowań przewidzianych w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. oraz w Rozporządzeniu Ministra Skarbu Państwa z dnia 29 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalania liczby akcji przypadających na każdą grupę oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników. Z formalnego punktu widzenia zasady przyznawania akcji pracownikom nieuprawnionym do akcji serii (...) były zgodne z zasadami przyznawania akcji pracownikom uprawnionym do akcji serii (...), albowiem były wzorowane na zasadach przyjętych w ww. ustawie i przepisach wykonawczych. Jak bowiem wynika z treści ww. ustawy i ww. rozporządzenia uprawnieni pracownicy nabywali akcje Skarbu Państwa w równej liczbie w ramach grupy wyodrębnionej ze względu na łączny okres zatrudnienia w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym oraz jego poprzedniku albo w przedsiębiorstwie, które zostało sprywatyzowane przez wniesienie do spółki, oraz jego poprzedniku i w spółce. Strona pozwana nie rozszerzyła zatem katalogu podmiotów w których zatrudnienie warunkowało prawo nabycia akcji serii (...), albowiem uprawnienie do nabycia tych akcji przyznała pracownikom zatrudnionym w Spółce (...) S.A. oraz w poprzednikach tej spółki czyli w (...) S.A. oraz w przedsiębiorstwach państwowych, z których na skutek komercjalizacji została utworzona (...) S.A. i spółkach zależnych od (...) S.A. Nie można zatem mówić, że nie została zachowana zasada równości traktowania pracowników, a w konsekwencji, że powód został pokrzywdzony ze względu na niezgodne z prawem działanie przy wykonywaniu władzy publicznej Skarbu Państwa. Skarb Państwa ustalając bowiem zasady obliczania stażu pracy w celu zakwalifikowania do jednej z grup stażowych dla akcji serii (...) posłużył się obiektywnymi kryteriami wskazanymi przez ustawodawcę, czyli takimi samymi kryteriami jakie obowiązywały w okresie złożenia przez powoda oświadczenia o nabyciu akcji serii (...). Okres zatrudnienia, od którego zależała liczba akcji został ustalony w przypadku akcji serii (...) i w przypadku akcji serii (...) według tych samych zasad, czyli zasad dopuszczonych przez przepisy prawa. Ewentualne zróżnicowanie w zakresie liczby przyznanych akcji pomiędzy uprawnionymi do akcji serii (...) a serii (...) nie było wynikiem dyskryminujących działań strony pozwanej, albowiem zróżnicowanie sytuacji poszczególnych kategorii podmiotów wynikało z samych zasad opracowanych przez ustawodawcę w ówczasie obowiązujących przepisach prawa. Do nabycia akcji pracowniczych serii (...) i C uprawnione były dwie grupy pracowników.

Wskazać należy, że powtórzona w art. 417 § 1 k.c. za art. 77 ust. 1 Konstytucji przesłanka niezgodności z prawem musi być rozumiana w sposób właściwy dla prawa cywilnego, tj. jako sprzeczność działania lub zaniechania z porządkiem prawnym sensu largo. W świetle powyższych rozważań, nie można podzielić stanowiska powoda, że dokonanie emisji akcji serii (...) nosiło znamiona bezprawności w rozumieniu art. 417 § 1 k.c., gdyż strona pozwana działała według obowiązujących przepisów prawa i spełniła nałożone na nią przez ustawodawcę obowiązki.

Zdaniem Sądu nie można ponadto mówić o powstaniu po stronie powoda szkody, a tym bardziej o istnieniu adekwatnego związku przyczynowego. Jak sam powód wskazał w pozwie nie jest osobą uprawnioną do nabycia akcji serii (...). Tym samym nie mógł ponieść szkody polegającej na nieprzyznaniu mu wskazywanej przez niego liczby akcji. Wskazać w tym miejscu należy, że komercjalizacja następuje na skutek aktu komercjalizacji sporządzonego przez Ministra Skarbu Państwa za Skarb Państwa przekształcającego przedsiębiorstwo państwowe w kapitałową spółkę handlową i wpisu do rejestru przedsiębiorców. Uprawnieni pracownicy mogli skorzystać z prawa do nabycia akcji nieodpłatnie, jeżeli złożyli pisemne oświadczenia o zamiarze nabycia akcji. Po złożeniu takiego oświadczenia po stronie uprawnionych pracowników powstaje ekspektatywa prawa do nieodpłatnego nabycia akcji. W momencie zatem

złożenia przez powoda oświadczenia w 1997 r. powstało dla niego prawo na warunkach wówczas obowiązujących. Przyznanie zaś powodowi innych uprawnień w postaci nabycia akcji serii (...), prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia pracowników, w tym powoda kosztem jedyne go udziałowca - Skarbu Państwa, który w okresie późniejszym podejmował działania mające na celu zwiększenia atrakcyjności spółki inwestując uzyskany zysk w podwyższenie kapitału zakładowego spółki. W konsekwencji, zdaniem Sądu, Minister Skarbu Państwa w sposób prawidłowy ustalił liczbę akcji przysługujących powodowi. Powód zawarł ze Skarbem Państwa reprezentowanym przez Ministra Skarbu Państwa umowę na mocy której nabył akcje serii (...). Skoro zatem powód nabył należne mu akcje w całości, to nie przysługuje mu już żadne dodatkowe odszkodowanie, ani prawo do nieodpłatnego nabycia akcji serii (...). Nabycie zaś przez inną osobę akcji w liczbie innej niż powód, nie stanowi szkody poniesionej przez powoda. Poza tym wskazać należy, iż powód nie wykazał wysokości szkody, albowiem nie wykazał chociażby w jakiej ilości uzyskałby akcje serii (...), gdyby kwalifikował się do ich nabycia ani nie wykazał, że istnieje inna osoba, która na podstawie tego samego tytułu, składając w tym samym czasie oświadczenie o nabyciu akcji, legitymująca się analogicznym stażem pracy otrzymała tych akcji więcej. Kwota, której domaga się powód nie może być bowiem kwotą dowolną i nie dającą się zweryfikować. Musi ona znajdować oparcie w konkretnym uszczerbku, którego zakres i trwałość powinna być wykazana. Z uwagi zatem na niewykazanie przez powoda przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej, powództwo należało oddalić.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z kolei zgodnie z dyspozycją art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustawodawca w art. 102 k.p.c. przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzeniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż powód z racji nietrafnego przewidywania mógł przypuszczać, że jego powództwo jest zasadne. W związku z tym Sąd uznał, iż względy słuszności przemawiają za odstąpieniem od obciążania powoda kosztami procesu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.